

i wymienianych. Stolarka tworzy zasób zamknięty i nieodnawialny, dlatego zgodnie z ochroną dziedzictwa kulturowego należy maksymalnie chronić i zachowywać substancję zabytkową. Jedynie w przypadku złego stanu technicznego uniemożliwiającego jej naprawę, potwierzonego ekspertyzą techniczną istnieje możliwość jej wymiany na nową, drewnianą, nawiązującą wyglądem i rozwiązaniami technicznymi do stolarstwa historycznej, czyli odtworzonej na wzór oryginału. W kwestii możliwości wymiany stolarstwa, organ ochrony zabytków podejmuje stanowisko po przedłożeniu szczegółowego projektu, który pozwoli zweryfikować poprawność odtworzenia cech oryginalnej stolarstwa i kolorystyki.

Stolarstwo okienne jest nieodłącznym elementem elewacji historycznych obiektów. Posiada ona indywidualnie zaprojektowane formy i kolorystykę, stanowiąc istotny element budynku o charakterze dekoracyjnym, a zarazem podkreślającym harmonię proporcji w obrębie detalu architektonicznego ścian oraz otworów, a nierzadko definiującym przynależność stylową i charakter całej budowli. W związku z powyższym należy skłaniać się w kierunku maksymalnej renowacji istniejącej historycznej stolarstwa, a nie jej całkowitej wymiany na nową.

Zamontowanie paneli fotowoltaicznych na połaci dachowej obiektu zabytkowego jest możliwe jedynie pod warunkiem zastosowania paneli „full black”, ułożonych maksymalnie na płasko i bez wsporników. Takie panele są bardziej estetyczne, mają stonowaną kolorystykę, zaś „białe kropki” są mniej zauważalne, a tym samym nie wpływają negatywnie na wygląd budynku. Ponadto określone w przedmiotowym piśmie warunki konserwatorskie dotyczące prac przy stolarce okiennej i dachu zostały ustalone na spotkaniu w dniu 13.05.2022 r.

Poprawa warunków użytkowych budynków zabytkowych jest możliwa, jeżeli dokonywane zmiany nie umniejszają ich wartości zabytkowych, historycznych, architektonicznych i estetycznych. Ochrona zabytków nie polega na zakazie prowadzenia jakichkolwiek prac modernizacyjnych, lecz dopuszcza jedynie formy i materiały tradycyjne oraz działania niezmieniające stylu i charakterystycznych cech budynku. W związku z powyższym, gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia prac na zabytkowym budynku prawidłowym działaniem konserwatorskim jest ochrona i maksymalne zachowanie oryginalnej substancji i wyglądu zabytkowego obiektu.

Trzeba także podkreślić, że zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j.: Dz. U. z 2022 r., poz. 840) ochrona zabytków polega w szczególności na zapewnieniu warunków prawnych i organizacyjnych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie, zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków, a także udaremnienie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków.

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków
w Poznaniu
Kierownik Delegatury w Pile

mgr inż. Beata Zerebilo